

1165—68, 1221—24, 1013—14, 1017—1020, 1020—30) og de Dele af Lovforslaget, hvor- til disse Vædringsforslag høre, samt Lov- forslaget som Helhed og Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse.

Ordføreren (Holstein): Med Hensyn til de Forslag, som den ærede Formand først nævnte, nemlig Vædringsforslaget Nr. 76 under § 19 og Vædringsforslag udenfor Vædringsforslagslisten til § 19, skal jeg bemærke, at det sidste Vædringsforslag og det første Ikke-Tiltrædelse er af formel Natur. Væde Medlemmer ville erindre, at ved 2den Behandling udtalte jeg, at man havde givet Bevillingen til Kanonbaaden „Hauch“ i Mar efter en forudgaaende Forhandling med Ministeren, af hvilken Forhandling det Lovforslag, som Ministeren fremsatte vedrørende Fisterierne og Masteveidene, var fremgaaet. Det var jo nemlig Udvalgets Betragtning, at den Tilstand, der var skabt ved Cirkulæret af 10de November, var i høi Grad uheldig, og ved nærmere Underjøgelse blev vistnok Alle enige om at erkjende dette. For at bøde derpaa enedes man da om Lovforslaget, men det var ligeledes en Selvfølge, at Udvalgets Flertal, saa længe som de ved Cirkulæret bevirkede Ulemper ikke vare fjernede, ikke troede at kunne tilraade Thinget at bevilge den til „Hauch“s Udrustning forlangte Sum, efterjom „Hauch“ paatænkes anvendt til Gjennemførelsen af Cirkulæret, og paa Grund af den Forbindelse, der er mellem denne Kanonbaads Udrustning og Tilsynet med Fisteriet. Det var den Gang vor Tro, at et Lovforslag af det nævnte Indhold vilde kunne være tilendebragt og sanktioneret inden Finantslovens 3die Behandling. Det har imidlertid vist sig, at det har været nødvendigt at udsætte denne Sags endelige Behandling og Afjøreelse i det andet Thing paa Grund af Meningsforskjel der. Følgen deraf er imidlertid den, at Udvalget ikke ser sig i Stand til for Tiden at anbefale Bevillingen, idet jo Forudsætningen for, at man kunde anbefale den, nemlig at der ved Lov er tilveiebragt Sikkerhed mod de Virkninger, vi havde befrygtet af Cirkulæret, ikke ere indtrufne. Jeg antager imidlertid, at det væsentlig er en formel Banstælighed, der her vil være at overvinde, idet det efter Sagens Gang maa anses som sandsynligt, at Loven dog udkommer, og naar det skulde vise sig, vil det til den Tid være tidsnok at give Bevillingen til „Hauch“. Det staar jo nemlig i Lovgivningsmagtens Magt at give denne Bevilling paa en særlig Tillægsbevillingslov allerede før næste Marts Finantslov. Det er stet før, en Bevilling til nyt Feltstyks er

under den nuværende Regjering blevet givet paa en særlig Tillægsbevillingslov for det Finantsaar, som Finantsloven skulde gjælde for, og det Samme vil selvfølgelig kunne ske med Hensyn til „Hauch“ uden nogenjomhelst Ulempe, og der vil være saa meget mere Anledning til at gaa den Vej, som „Hauch“s Togt egentlig skal begynde nogle faa Dage, inden Finantsloven træder i Kraft. Jeg anser denne Bevillings Nægtelse for at være af ren formel Natur, men jeg tror ogsaa, at man fra alle Sider vil være enig om at erkjende, at ligesom der selvfølgelig fra vor Side ikke er gjort noget Forsøg paa at lægge noget Pres paa Ministeren eller det andet Thing, er det en Selvfølge, at vi ikke kunne tilraade en Bevilling, som er givet ved 2den Behandling under en bestemt Forudsætning, naar denne Forudsætning paa Grund af indtrufne Omstændigheder, hvorover vi ikke have været Herrer, ikke har kunnet tilveiebringes. Naar Forudsætningen er tilveiebragt, vil forhaabentlig Enighed om dette Punkt være meget let at opnaa. Hermed skal jeg anbefale det af mig stillede Forslag om at udstemme Bevillingen til „Hauch“ og tilraade at stemme imod det af Ministeren stillede Forslag til Forlængelse af „Hauch“s Togt.

Til Vædringsforslagene til § 24 har jeg ingen Bemærkning at gjøre, da det eneste nye Forslag er et Forslag om Alderstillæg, der er stillet af Finantsministeren og tiltraadt af Udvalget. Til § 26 er der ingen Vædringsforslag, der vedkomme Finantsministeren. Til § 28 har jeg som Ordfører stillet et rent formelt Vædringsforslag, der gaar ud paa at udstemme af § 28 de Postor, der staa i Forbindelse med Forsvarslovene; da disse Loves Skjæbne jo er afgjort for i Mar, er der ingen Grund til paa § 28 at give Bemyndigelse til at afholde de Udgifter, som maatte følge af dem. Under § 2 er der intet Vædringsforslag, der giver Anledning til Dmtale fra min Side. Under § 3 er der stillet et Vædringsforslag af Flertallet, som gaar ud paa, at en Anmærkning angaaende Mellembværendet mellem Statskassen og Kreditkassen for Husciere skal gaa ud. Grunden til, at dette Forslag er stillet, er ikke den, at det er Udvalgets Mening bestemt at fraraade, at Forslaget vedtages, men derimod den, at man er i nogen Tvivl om Betydningen af den Transaktion, der er foreslaaet mellem Statskassen og vedkommende Kreditkasse med Hensyn til Statens Garantiforpligtelse. Der har været en dobbelt Tvivl til Stede med Hensyn til hele denne Afvikling, som her var paatænkt, dels en Tvivl om, hvorvidt det endelige finantsfelle